

vel næppe kan kalde VK-regeringen en nedskæringsregering? De mange nye offentligt ansatte er læger, sygeplejersker, skolelærere og socialt personale. Den borgernære service er vokset.

Også Det Radikale Venstre burde kunne glæde sig på Danmarks vegne. Meget er gået godt, siden De Radikale forlod regeringsbænken og blev henvist til rollen som oppositionsparti. De offentlige udgifter er under kontrol, skatterne er holdt i ro – endog på kommunalt plan – og det er et særsyn.

Samtidig er en række offentlige kerneydelser såsom ældrepleje og sygehuse blevet opprioriteret med kortere ventelister til følge. Dermed har regeringen nået en række af de mål, som Det Radikale Venstre forgæves stræbte efter, da man havde magten. Der måtte en borgerlig-liberal regering til. Ja, man kan sige, at pengene fossede ud af håndtasken under SR-regeringen.

Først med regeringsskiftet lykkedes det at overholde kravene i den økonomiske strategi, som fru Marianne Jelved og hr. Mogens Lyketoft formulerede i den såkaldte 2010-plan. Den løse snak om ansvarlighed er blevet afløst af en vilje og evne til at handle ansvarligt. Regeringen skaffer penge, ikke ved fiksfakserier og engangstægter, men ved støt og rolig omprioritering. Er der behov for en ekstra indsats, så er regeringen leveringsdygtig.

Vi har vist vilje til at lade de offentlige udgifter vokse langsomt, og vi har vist vilje til at omprioritere inden for den offentlige sektor. Det er en følge af regeringens skattestop. Når vi ikke vil tage flere penge ud af danskernes privatøkonomi, må vi glæde os over de endog ganske betydelige midler, som vi allerede råder over på de offentlige budgetter. Med godt og vel 60 pct. af bruttonationalproduktet, der løber gennem politikernes hænder, burde det være muligt at omprioritere.

Sådan er det på alle områder, også på miljøområdet. Vores regering har gennemført den ene miljøforbedring efter den anden. Vi har afsat penge til at bekæmpe farlige luftpartikler, vi har taget initiativ til at nedbringe fosforudledningen, vi nedsætter afgiften for svovlfri benzin, vi er i gang med at etablere nationalparker flere steder i landet, bl.a. i Mols Bjerge og på Møns Klint. Vi har gennemført en ny skovlov med fokus på miljøet, og vi sørger for mere skov end nogen sinde. Sådan fortsætter vi indsatsen for konkrete miljøforbedringer.

Kl. 10.15

Vi mener, at pengene på miljøområdet skal gå til at forbedre miljøet, ikke til at skabe mere offentligt bureaukrati. Det skaber selvfølgelig kritik, men kritikken er fuldstændig forfejlet.

Regeringen fokuserer i det hele taget på at få mere og bedre service for pengene. I Venstre mener vi f.eks., at vi får de bedste resultater af investeringerne i omskoling og videreuddannelse, når virksomheder og medarbejdere har en direkte interesse i det. Derfor har statsministeren opfordret arbejdsmarkedets parter til at påtage sig et ansvar for fremtidens højteknologiske arbejdspladser. Et vellykket eksempel på denne tankegang er opbygningen af arbejdsmarkedspladser op gennem 1980'erne og 1990'erne, hvor arbejdsmarkedets parter frivilligt er gået ind og løfter en betydelig pensionsopgave.

I dag er en meget stor del af arbejdsstyrken sikret en betydelig pension. Hvis disse erfaringer kan anvendes med hensyn til efteruddannelse, så kan det medvirke til at fremtidssikre velfærdssamfundet.

Men det statslige ansvar består, og vi har gennem målrettede reformer i uddannelsessystemet sikret os, at de offentlige bevillinger bliver brugt mere målrettet. Vi skal ikke uddanne til arbejdsløshed. Derfor har vi f.eks. lavet om på skolepraktikken. Det har for første gang siden 1998 betydet en stigning i antallet af rigtige praktikpladser.

Vi skal ikke sende medarbejdere på ligegyldige kurser, bare fordi der er lidt luft i ordrebogen. Derfor har vi indført en stigende grad af efterspørgselsstyring i voksen- og efteruddannelsesaktiviteterne.

Vi skal bruge midlerne målrettet til gavn for arbejdspladser i Danmark.

Jeg har noteret mig, at De Radikale og Socialdemokraterne først og fremmest ønsker at omprioritere inden for danskernes privatøkonomi. S og R ønsker at bryde regeringens skattestop for at blive fri til at flytte rundt på den måde, danskerne betaler skat på, altså hæve skatterne et sted for – syv, ni, tretten – at sænke dem et andet sted. Vi kan da i hvert fald være sikre på én ting: Skatterne stiger ved den manøvre. Historien viser, at fleksible skatter er lig med højere skatter. Ja, danskerne skal holde godt fast i tegnebogen, hvis S og R skulle få magt, som de har agt.

Jeg vil gerne minde om, hvad der skete, da hr. Mogens Lyketoft og fru Marianne Jelved sammen dannede regering i 1993. Man lagde ud med planer om at sænke skattetrykket markant.